

Nieuwsbrief VEAN ERF Updates

Nummer 15, 2021

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:6063](#) 22-06-2021

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2021:1623](#) 01-06-2021

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2021:1097](#) 19-05-2021

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2021:1243](#) 06-04-2021

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2021:1244](#) 06-04-2021

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2021:2495](#) 07-07-2021

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2021:2496](#) 30-06-2021

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2021:3269](#) 30-06-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:6055](#) 28-06-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:6411](#) 23-06-2021

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2021:4957](#) 16-06-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:6104](#) 16-06-2021

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2021:5010](#) 09-06-2021

RECHTSPRAAK

Testamentaire rente toegepast op legitieme portie.

Vader en moeder hebben hun zoon onterfd. Moeders nalatenschap is volgens de wettelijke verdeling (art. 4:13 BW) vererfd tussen vader en dochter. Dochter is enig erfgenaam en executeur in vaders nalatenschap. De zoon heeft beroep gedaan op zijn legitieme portie in beide nalatenschappen.

In dit eindvonnis resteert de vraag vanaf welke datum de zoon recht heeft op rente over de legitieme portie in de nalatenschap van moeder. Volgens de zoon heeft hij vanaf moeders overlijden recht op samengestelde rente. Volgens de dochter heeft hij pas vanaf vaders overlijden recht op drie procent samengestelde rente, omdat moeder in haar testament de opeisbaarheid van de legitimaire vordering heeft uitgesteld tot vaders overlijden (art. 4:81 BW) en heeft bepaald dat 'over de aan mijn afstammelingen toekomende vorderingen' een samengestelde rente van drie procent per jaar wordt berekend.

De rechtbank legt het testament – mede gelet op voormeld woord 'afstammelingen' – zodanig uit dat zowel de dochter (als erfgenaam bij de wettelijke verdeling) als de zoon (als legitimaris) uit hoofde van moeders testament beiden pas recht hebben op de samengestelde rente vanaf vaders overlijden. Op basis van deze uitleg berekent de rechtbank de legitieme portie van de zoon in beide nalatenschappen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 07-07-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2021:2495

Zaaknummer: C/19/131209 / HA ZA 20-95

Rechters: J. de Vroome

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Talrijke geschillen over legitieme portie van overleden kind in nalatenschappen van beide ouders.

Moeder overlijdt in 2017, vader in 2018. Beiden hebben dochter X tot enig erfgenaam benoemd. Zoon Y en drie kleinkinderen (kinderen van een vooroverleden dochter) zijn overleden. Y beroept zich in beide nalatenschappen op zijn legitieme portie. In geschil is onder meer in hoeverre giften van de ouders in aanmerking komen voor de berekening van de legitieme van zoon Y.

Volgens dochter X geeft de zoon geen openheid van zaken over giften aan hem (schending waarheidsplicht) en moeten zijn legitimaire aanspraken worden ontzegd op grond van de redelijkheid en billijkheid, de ratio van de legitieme portie of wegens misbruik van recht. De rechtbank wijst dit standpunt af. De legitieme portie is geldend recht en eventuele giften van Y verminderen zijn legitimaire aanspraak.

Op grond van artikel 4:78 BW heeft Y recht op bankafschriften tot vijf jaar voor het overlijden, omdat daaruit giften kunnen blijken. Y hoeft niet genoeg te nemen met de enkele opgave van giften door X. Inzage in alle financiële stukken van erflaters, zoals Y verlangt, wijst de rechtbank af. Dat verzoek is te algemeen geformuleerd.

In het verleden heeft zoon Y met vader in maatschapsverband een agrarisch bedrijf gevoerd. X heeft onvoldoende onderbouwd waarom Y is bevoordeeld door vader ter gelegenheid van de bedrijfsovername. Ook is het vaste rechtspraak dat niet snel wordt aangenomen dat sprake is van een schenking bij agrarische bedrijfsopvolging door kinderen. Dit uitgangspunt geldt ook in dit geval, waarin Y zelf beroep doet op zijn legitieme portie. X wijst tevergeefs op het vonnis van rechtbank Den Haag van 27 februari 2019 (ECLI:NL:RBDHA:2019:1825). In die situatie was de bedrijfsovername (de bevoordeling in de ogen van erflater) de reden van de onterving, in het onderhavige geval staat de reden van de onterving van Y niet vast.

In geschil is voorts de omvang van vaders nalatenschap. Dochter X heeft voor de verkoop van vaders woning een voorkeursgerechtigde familie voor bijna 7.000 euro afgekocht. Volgens de rechtbank komt de afkoopsom in mindering op de waarde van de woning. Het is aannemelijk dat het voorkeursrecht de waarde van de woning drukte.

Voorts gaat de rechtbank ervan uit dat vader gebruik heeft gemaakt van het afvullegaat in moeders testament, zodat het moederlijke erfdeel van X (schuld van vader) kleiner is dan X beweert. Vader en X hebben X's vordering op vader destijds tezamen vastgesteld en overeenkomstig aangifte voor de erfbelasting gedaan.

Tot slot oordeelt de rechtbank dat X's aanvullend beroep op de legitieme portie in moeders nalatenschap niet slaagt. Een zodanige reconventionele vordering van X ontbreekt. Voorts is het beroep niet redelijk, omdat X zich ook niet op haar legitieme beriep tegenover de kleinkinderen, met wie zij eerder een vaststellingsovereenkomst sloot en omdat het hooguit om een belang van 2.000 euro gaat.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:6411

Zaaknummer: C/10/585620 / HA ZA 19-1049

Rechters: G.A.F.M. Wouters

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Wettelijke verdeling en onterving is echtgenote niet fataal. Verboden making wel.

Na het overlijden van moeder in 2015 is de relatie tussen vader en kinderen bekoeld. Vader heeft een affectieve relatie gekregen met de – bijna dertig jaar jongere – vrouw die hem thuiszorg verleende. In de loop van 2015 is de vrouw ontslagen door de thuiszorgorganisatie. Zij heeft zelf de zorg voor vader op zich genomen en is bij hem ingetrokken. Vader en de vrouw zijn in 2016 gehuwd, vader is in 2019 overleden.

Eind 2015 heeft vader in een testament zijn kinderen tot enige erfgenamen benoemd. Voor het geval hij de vrouw als echtgenote zou achterlaten, heeft hij – met toepassing van dezelfde erfstelling – de wettelijke verdeling (art. 4:13 BW) van toepassing verklaard.

In geschil is hoe het testament uitgelegd moet worden. De uitsluitende benoeming van de kinderen strookt niet met de wettelijke verdeling, die ook erfgenaamschap van de echtgenote vereist (art. 4:13 lid 2 BW). Er zijn twee mogelijkheden: ófwel de wettelijke verdeling is van toepassing en de vrouw is per abuis niet tot mede-erfgename benoemd, ófwel zij is geen erfgename en de wettelijke verdeling is per vergissing van toepassing verklaard. De rechtbank kiest de eerste uitleg, gelet op de langstlevenderegeling in geval van ongehuwd overlijden (keuzelegaat tegen inbreng en vruchtgebruiklegaat), de omstandigheden bij het testen (bekoelde relatie met de kinderen), erflaters buitentestamentaire verklaringen (art. 4:46 lid 2 BW) en de verklaringen van de instrumenterend notaris.

De vrouw kan echter geen rechten aan het testament ontleen vanwege artikel 4:59 BW (verboden makingen). Zij heeft (PGB-gefinancierde) gezondheidszorg verleend aan vader. Volgens de rechtbank is de vrouw beroepsbeoefenaar in de zin van artikel 4:59 BW, ook al is ze ongediplomeerd en zonder BIG-registratie. Gezien de strekking van het artikel is van belang dat de vrouw er haar beroep van had gemaakt om individuele gezondheidszorg te verrichten en daardoor in dezelfde mate afhankelijkheid en risico van beïnvloeding van vader bestond. Niet valt in te zien waarom de vrouw niet onder de werkingssfeer van artikel 4:59 BW valt, terwijl diegenen die hetzelfde werk doen met de vereiste papieren en met een BIG-registratie daar wél onder vallen.

Ook is voldaan aan de in artikel 4:59 lid 1 BW gestelde voorwaarde dat de vrouw vader heeft bijgestaan gedurende de ziekte waaraan hij is overleden. Vader is overleden aan hartfalen. De vrouw heeft hem verzorgd gedurende de periode dat hij hartproblemen had en zij verzorgde hem mede in verband daarmee.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 30-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2021:3269

Zaaknummer: C/05/377895 / HZ ZA 20-398

Rechters: D.T. Boks

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Benoemde vereffenaar is niet tekortgeschoten. Goed vereffenaar heeft ruime mate van vrijheid.

De ouders van drie kinderen zijn in 2011 overleden. Een notaris is in 2014 tot vereffenaar van beide nalatenschappen benoemd. Volgens kind X is de vereffenaar als vereffenaar tekortgeschoten. X stelt de vereffenaar (en zijn kantoor) op grond van onrechtmatige daad persoonlijk aansprakelijk. Het hof ziet geen tekortkoming en wijst de vordering af.

Waar X meent dat de vereffenaar andere keuzes had kunnen maken, maakt dat nog niet dat de vereffenaar bij de uitoefening van zijn taak om de nalatenschap als een goed vereffenaar te beheren en te vereffenen, niet de zorg in acht heeft genomen zoals een goed vereffenaar betaamt. Waar de vereffenaar niet is gebonden aan regels, komt hem bovendien een ruime mate van vrijheid toe en is het in beginsel aan zijn inzicht als vereffenaar overgelaten op welke wijze en langs welke weg de belangen van alle betrokkenen (onder wie X) het beste kunnen worden gediend. De vereffenaar is pas in zijn taakuitoefening tekortgeschoten als hij anders heeft gehandeld dan waartoe een over voldoende inzicht en ervaring beschikkende vereffenaar die zijn taak met nauwgezetheid en inzet verricht, in de gegeven omstandigheden in redelijkheid zou hebben kunnen komen.

Verder maakt X de vereffenaar tevergeefs het verwijt dat hij tekort is geschoten in wettelijke notaristaken. De vereffenaar is in de voorliggende rechtsverhouding niet als notaris maar als vereffenaar opgetreden.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 01-06-2021

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2021:1623

Zaaknummer: 200.284.550_01

Rechters: M.G.W.M. Stienissen, L.S. Frakes en J. van der Steenhoven

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Schenking ter zake des doods vervalt door overlijden. Wettelijke rente na verdeling.

Broer en zuster erven de nalatenschap van hun vader. In een eerder tussenvonnis (ECLI:NL:RBROT:2018:2938) heeft de rechtbank de broer gelegenheid gegeven aan te tonen dat vader voor zijn overlijden onderhandse geldschenkingen heeft uitgevoerd. Blijkens dit eindvonnis slaagt de broer hier niet in. Het gevolg hiervan is dat de schenkingen zijn vervallen (art. 7:177 BW). De broer heeft de gelden ten onrechte aan de nalatenschap onttrokken (ten gunste van de begiftigden) en is hiervoor aansprakelijk.

De rechtbank stelt de verdeling van de nalatenschap vast. Dit resulteert erin dat de dochter recht heeft op een geldbedrag van de broer. Vanaf twee weken na dit eindvonnis gaat daarover de wettelijke rente lopen, dus niet vanaf vaders overlijden. Voor een vordering uit hoofde van verdeling geldt dat, zolang de verdeling niet is vastgesteld, een daarop gebaseerde vordering niet kan worden beschouwd als een vordering tot betaling van een geldsom ter zake waarvan de schuldenaar in verzuim is (HR 15 februari 2008, ECLI:NL:HR:2008:BC0387). Pas door onderhavig vonnis wordt de verdeling vastgesteld.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 16-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:6104

Zaaknummer: C/10/521721 / HA ZA 17-203

Rechters: S.M. den Hollander

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kantonrechter benoemt op verzoek van een van de erfgenamen een taxateur, om uiteindelijk tot een verdeling te kunnen komen.

Twee kinderen erven de nalatenschap van hun moeder voor gelijke delen. Tot de nalatenschap behoort onder andere een woning. De dochter verzoekt de kantonrechter een taxateur te benoemen om de woning te waarderen (art. 679 Rv).

Volgens de zoon is de dochter niet-ontvankelijk omdat het een verdelingskwestie betreft die moet worden ingeleid met een dagvaarding. Volgens de kantonrechter gaat het niet om een vordering tot verdeling, maar om een verzoek om uiteindelijk tot een verdeling te komen. De dochter is daarin ontvankelijk.

De zoon stelt voorts tevergeefs dat de woning al is verdeeld in 2015 en er toen overeenstemming bestond over de waarde. Volgens de kantonrechter is de woning nog onverdeeld. Dat de zoon sinds 2015 alle kosten voor de woning betaalt en dat hij de woning heeft gerenoveerd en verhuurd, maakt dit niet anders. Definitieve prijsafspraken staan niet vast en de woning is ook nooit geleverd aan de zoon. Van het uitgangspunt dat bij een verdeling uitgegaan wordt van de waarde ten tijde van de verdeling, zijn partijen niet afgeweken.

De kantonrechter benoemt een taxateur om de actuele marktwaarde in verhuurde en onverhuurde staat te taxeren.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 28-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:6055

Zaaknummer: 8980519

Rechters: M. Fiege

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Beheershandelingen resulteren niet in zuivere aanvaarding.

In dit tussenvonnis beantwoordt de rechtbank de vraag of een nalatenschap zuiver is aanvaard door gedragingen (art. 4:192 lid 1 BW, zoals dat sinds 1 september 2016 luidt). Het gaat om een viertal betalingen van moeders rekening na haar overlijden. Volgens de rechtbank hebben deze niet tot zuivere aanvaarding geleid. Bij handelingen in het belang van de nalatenschap is sprake van goed beheer van de nalatenschap en niet van zuivere aanvaarding.

Het gaat hier om vier transacties van een beperkte omvang. Twee daarvan betreffen schulden van de nalatenschap (boekhouder en vergoeding van reiskosten en benzinekosten) die voor moeders overlijden zijn ontstaan. De betaling daarvan is een beheershandeling, het is immers in het belang van de nalatenschap dat schulden zo spoedig mogelijk betaald worden.

Betaling van de notaris is ook een beheershandeling. Toen deze kosten na het overlijden werden gemaakt, beraadden de erfgenamen zich nog op hun keuze. Ondertussen hebben zij wel kosten gemaakt om de nalatenschap af te wikkelen of te vereffenen of zich daarop voor te bereiden. Dat dit op een goede manier gebeurt, is ook in het belang van de schuldeisers.

De schuldeisers wijzen tevergeefs op Hof Den Haag 28 juni 2016 (ECLI:NL:GHDHA:2016:1985). Dat arrest dateert van voor de wetswijziging in 2016 en het valt niet uit te sluiten dat de wetswijziging een ander licht op die zaak werpt.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 30-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2021:2496

Zaaknummer: C/19/133420 / HA ZA 20-197

Rechters: J. de Vroome

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Achterstallige huur aan moeder in haar nalatenschap verrekend met vaderlijk erfdeel.

Vader overlijdt in 2004, moeder in 2016. Kind X huurt sinds 1987 het woonwinkelpand van vader. Door vaders ouderlijke boedelverdelingstestament is moeder sinds 2004 hiervan eigenaar. Moeder heeft dochter Z tot enig erfgenaam benoemd en aan ieder van de zonen X en Y een geldbedrag gelegateerd ter grootte van hun erfdeel.

De (benoemde) vereffenaar van moeders nalatenschap heeft van de kantonrechter eerder de aanwijzing (art. 4:210 lid 1 BW) gekregen om de sinds 2017 achterstallige huur van X te innen zodra X's vaderlijk erfdeel (vordering) met zijn huurschuld verrekend dreigt te worden. Anders zouden de belangen van overige schuldeisers in het gedrang komen.

De vereffenaar vordert betaling van de achterstallige huur. X beroept zich op verrekening. Volgens de vereffenaar is verrekening op de voet van artikel 4:217 BW juncto artikel 53 Fw niet mogelijk, omdat de vordering van X (zijn vaderlijk erfdeel) voor moeders overlijden is ontstaan en de huurschuld daarna.

Volgens de kantonrechter is verrekening op grond van artikel 4:217 BW juncto artikel 53 Fw weliswaar niet mogelijk, maar zijn partijen intussen verrekening overeengekomen en kan de vereffenaar daar niet eenzijdig op terugkomen.

De kantonrechter is het overigens eens met de vereffenaar dat verrekening niet tot benadeling van andere schuldeisers mag leiden. Gelet op het boedelactief acht de kantonrechter de kans op benadeling echter niet reëel. De volledige huurschuld is verrekenbaar met het vaderlijk erfdeel.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 09-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:5010

Zaaknummer: 8254699 \ CV EXPL 20-210

Rechters: I. de Greef

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzwegen schenkingen leiden tot verbeuren van door erfgenaam-begiftigde in te brengen waarde.

Moeder is eerst overleden, daarna vader. Bij de afwikkeling van hun nalatenschappen hebben de drie kinderen onder meer een geschil over de inbreng van schenkingen.

De vererving van moeders nalatenschap wordt beheerst door Nederlands recht, de vererving van vaders nalatenschap door Belgisch recht. De afwikkeling (vereffening en verdeling) van beide nalatenschappen wordt beheerst door Nederlands recht.

De inbrengplichten zijn in rechte vastgesteld overeenkomstig het Nederlandse respectievelijk het Belgische erfrecht (art. 4:229 e.v. BW, art. 139 Ow NBW, art. 922 Belgisch BW).

Volgens een van de kinderen hebben de andere kinderen rechten verbeurd door hun inbrengplichten in beide nalatenschappen opzettelijk te verzwijgen (art. 3:194 lid 2 BW, art. 792 Belgisch BW).

Ten aanzien van een aantal (inbrengplichtige) schenkingen neemt de rechtbank opzettelijke verzwijging aan. Het betreffende kind deelt daardoor als erfgenaam niet mee in de in te brengen waarde.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 16-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2021:4957

Zaaknummer: C/03/172749/ HA ZA 12-264

Rechters: I.M. Etman, J.R. Sijmonsma en B.R.M. de Bruijn

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Informatieplicht executeur jegens onderfde legitmaris. Verzwegen vermogen en vervaltermijn legitieme portie.

Moeder heeft dochter A onderfd en dochter B tot enig erfgenaam en executeur benoemd. A beroept zich op haar legitieme portie. B voldoet, overeenkomstig een berekening van de boedelnotaris, A's vaderlijke erfdeel en legitieme portie in moeders nalatenschap. Een groot onderling wantrouwen maakt de afwikkeling van de nalatenschap complex. In geschil is of A over alle bescheiden beschikt om haar rechten in beide nalatenschappen te kunnen vaststellen.

De informatieplicht van B ingevolge artikel 4:78 BW moet volgens het hof ruimhartig worden begrepen. Van B mag in haar hoedanigheid van executeur in alle redelijkheid worden verlangd dat zij ruimhartig inzicht verschaft in alle financiële bescheiden in de ruimste zin van het woord met betrekking tot de financiën van moeder, die nodig zijn voor A om haar legitimaire aanspraak te berekenen, waaronder de reconstructie van schenkingen die de legitimaire massa mede bepalen. Dit betekent onder meer dat nadere gegevens nodig zijn om te beoordelen of in de verkoop van onroerende zaken door moeder aan B en het renteloos lenen aan B giften schuil gaan die meetellen voor de legitimaire massa.

Voorts oordeelt het hof dat het vaderlijk erfdeel van A op grond van zijn ouderlijke boedelverdelingstestament herberekend moet worden. Vader had A en B tot erfgenamen benoemd voor een erfdeel gelijk aan de legitieme. De vordering van A op moeder is destijds onjuist berekend omdat moeder bewust Zwitsers vermogen van vader buiten de nalatenschapsboedel heeft gehouden. Dochter B doet tevergeefs een beroep op de vervaltermijn in artikel 4:85 BW. Op de vordering van A zijn de normale verjaringstermijnen van toepassing. A heeft na het bekend worden met het Zwitserse vermogen tijdig aanspraak gemaakt op haar hogere vordering.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 06-04-2021

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2021:1244

Zaaknummer: 200.258.958/01

Rechters: A.N. Labohm, A.E. Sutorius-van Hees en L.A.G.M. van der Geld

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Executiegeschil. Executeur/enig erfgenaam heeft niet al het mogelijke gedaan om informatie te verstrekken aan onderfde legitimaris.

Moeder heeft haar zoon tot enig erfgenaam en executeur benoemd. Een kleindochter beroept zich op haar legitieme portie.

Het (executie)geschil in dit hoger beroep betreft de vraag of de zoon al het mogelijke heeft gedaan om de gegevens aan de kleindochter te verstrekken, waartoe de voorzieningenrechter hem eerder heeft verplicht, op straffe van dwangsommen.

Het hof oordeelt dat de zoon het gebod om bepaalde bankgegevens over te leggen (benodigd ter berekening van de legitieme portie, art. 4:78 BW), niet geheel heeft nageleefd.

De zoon heeft voorts niet aangetoond dat hij zich heeft ingespannen om al het mogelijke te doen om bankafschriften van een beleggingsrekening te verkrijgen, waarin de verhandeling van aandelen kan worden nagegaan. De overlegging van bijschrijvingen op een tegenrekening en aangiften inkomstenbelasting zijn hiertoe niet voldoende.

De zoon heeft zich niet voldoende ingespannen om de administratie te verkrijgen van een persoon die deze tot 2012 voor erflaatster voerde. Na een vergeefse poging tot sommatie richting de administrateur heeft de zoon het erbij gelaten.

Voor vermindering van de door de zoon verbeurde dwangsommen ziet het hof geen reden. Ze dienen nog steeds als prikkel om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 06-04-2021

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2021:1243

Zaaknummer: 200.281.905/01

Rechters: E.A. Mink, J.M. van de Poll en K.M. Braun

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek om bevel tot notariële boedelbeschrijving afgewezen. Geschil ziet slechts op waardering.

Vader heeft zijn dochter onterfd en zijn zoon tot enig erfgenaam en executeur benoemd. De dochter krijgt een legaat ter grootte van haar legitieme portie. De zoon heeft de kantonrechter verzocht een notariële boedelbeschrijving te bevelen (art. 672 Rv). De kantonrechter heeft dit verzoek afgewezen, omdat slechts een geschil bestaat over de (getaxeerde) waarde van de ouderlijke woning. De benoeming van een vereffenaar lag volgens de kantonrechter meer voor de hand.

Het hof stelt voorop dat de rechter een discretionaire bevoegdheid heeft bij de beantwoording van de rechtsvraag of er een notariële boedelbeschrijving moet worden gemaakt (art. 672 Rv).

Ook het hof ziet niet in wat een notariële boedelbeschrijving zou toevoegen aan de oplossing van het voornaamste geschilpunt tussen partijen, te weten de waardering van de ouderlijke woning. De omvang en samenstelling van de boedel zijn bij alle betrokkenen bekend en de rechtbank buigt zich intussen over de vaststelling van het aandeel van de dochter in vaders nalatenschap. De zoon heeft geen belang bij toewijzing van het verzoek.

Het hof veroordeelt de zoon in de proceskosten aangezien de onderhavige procedure nodeloos door hem is gevoerd.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 19-05-2021

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2021:1097

Zaaknummer: 200.283.830/01

Rechters: F. Ibili, A.N. Labohm en R.L.M.C. Janssen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Bedrijfsopvolgingsfaciliteit en vastgoed-bv. Geen materiële onderneming.

Moeder overlijdt in 2013. Tot haar nalatenschap behoren certificaten in een onroerendgoedvennootschap. De echtgenoot en kinderen doen als erfgenamen tevergeefs beroep op de bedrijfsopvolgingsregeling (BOR) van artikel 35b Successiewet 1956.

Er is geen sprake van een materiële onderneming, aldus eerst de rechtbank (ECLI:NL:RBGEL:2019:2799) en nu ook het hof. Er is geen sprake van meer dan normaal, actief vermogensbeheer.

De (her)ontwikkelingswerkzaamheden stonden steeds ten dienste van de verhuuractiviteiten. Het hof oordeelt dat de verhuuractiviteiten op zichzelf niet zijn aan te merken als het drijven van een materiële onderneming. De nabestaanden hebben niet aannemelijk gemaakt dat de bv voldoet aan de 'arbeid-plus' toets en de 'rendement-plus' toets.

Dat voor schenkingen van certificaten in 2004, 2007 en 2008 de BOR wel is toegepast, maakt dit niet anders. In 2004 was weliswaar sprake van een bewuste standpuntbepaling van de inspecteur. In 2007 en 2008 is daardoor sprake van opgewekt vertrouwen. Voor latere schenkingen is dat vertrouwen expliciet opgezegd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 22-06-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:6063

Zaaknummer: 19/01012 t/m 19/01014

Rechters: R.C.H.M. Lips, B.F.A. van Huijgevoort en I. Reijngoud

Wetsartikelen: